

Protagonistes **Marc Lloret** Director artístic del Mercat de Música Viva de Vic

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIJOUS • 10 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15478 - AVUI / Any XLII. Núm. 14348 - EL PUNT

NACIONAL

P4 i 5

Lloguers regulats

El Parlament aprova, 'in extremis', la llei que regularà el mercat de lloguers
JxCat hi dona suport finalment i ara es tem que el TC la pugui paralitzar

Un grup des refugiats fugen del camp de Mória, a l'illa de Lesbos, poc després que hi comencés l'incendi ■ ACN

Infern al camp de refugiats

Tretze mil persones, sense sostre després d'un gran incendi a Mória

EUROPA-MÓN. Plana 21

Mascareta obligatòria a les escoles a partir dels sis anys

La mesura es revisarà dues setmanes després de l'inici de curs i segons l'estat de la pandèmia

Aturats els assajos de la vacuna d'Oxford

NACIONAL. Planes 10 a 12

Mor als 75 anys "el pare Manel", capellà i activista social

La seva fundació dona suport a persones i famílies en situació de vulnerabilitat

NACIONAL. Plana 16

Pont i Pujol empresistes

Més de 50 anys impulsant el creixement empresarial

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

180566-12207760

Demà amb El Punt Avui, entrevista al president de la Generalitat, Quim Torra

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Consell delectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

Mantenir la pressió

Després d'alguns anys d'actes multitudinaris, ja sigui omplint carrers i avingudes o travessant el país de nord a sud, aquest any la pandèmia ens situarà en una Diada atípica. Els actes que ha organitzat l'ANC combinaran una marxa virtual amb una de física davant d'un centenar d'edificis de l'administració espanyola, amb la possibilitat afegida de sortir als balcons a les 17.14 h. En el cas dels actes presencials, les mesures que s'han pres fins i tot van més enllà de les normatives sanitàries vigents: s'ha limitat a 48.000 persones arreu del país la mobilització presencial; i, per assistir-hi, caldrà inscriure-s'hi per tal de garantir que només hi hagi una persona cada quatre metres quadrats. A més a més, hi haurà delimitació perimetral amb cinta, es repartirà gel hidroalcohòlic entre els assistents i no es recomana als col·lectius vulnerables que hi participin físicament. Hi ha, per tant, un ventall ben ampli de possibilitats per participar-hi i mesures suficients per garantir la seguretat de la gent. Molt probablement, a banda de la situació anòmala i del neguit generat pel coronavirus, hi ha qui trobarà els seus arguments per no participar-hi. El cansament acumulat, la sensació de trobar-se en un carreró sense sortida, les constants picabaralles dels partits independentistes i la impossibilitat d'acordar una estratègia comuna... Les raons hi són, certament. Però, des de fa molts anys, la Diada és de la gent i s'ha convertit en un dels millors baròmetres per fer sentir la nostra veu, per exercir la nostra pressió. I ens convé, ara més que mai, que aquesta no defalleixi.

EDITORIAL

La nova llei de memòria històrica

El dia 15 d'octubre vinent farà vuitanta anys que el president Lluís Companys va ser afusellat després d'un consell de guerra sense cap garantia jurídica i en què la sentència de mort estava dictada per endavant pels ànims de venjança de la dictadura franquista. Uns dies després, el 20 de novembre, en farà quaranta-cinc que el dictador Franco va morir al llit i que l'Estat Espanyol va emprendre, podríem dir, el difícil camí de la democràcia. Una democràcia espanyola els dirigents de la qual, hagin estat membres de la dreta hereda del franquisme o de l'esquerra que el va combatre, no han estat capaços, en tots aquests anys, d'anular, no només el judici a Companys,

sinó tampoc els processos i empresonaments que van patir milers de ciutadans a tot l'Estat. Ni tampoc, malauradament, de començar a buscar i a desenterrar, amb totes les garanties legals, els cossos dels milers de desapareguts per la repressió feixista, un nombre de víctimes mai trobades només superat per la tragèdia de la guerra a Cambodja. Una democràcia que, durant més de quaranta anys, tampoc ha permès jutjar els responsables d'abusos policials i de morts durant la Transició. El cas de l'exministre Rodolfo Martín Villa és el més paradigmàtic, però no és l'únic, en un estat que ha mantingut intactes durant anys moltes estructures de l'administració de la dictadura.

Davant aquest panorama vergonyós, només el govern del PSOE amb Rodríguez Zapatero va ser capaç de tirar endavant una llei de memòria històrica que, malauradament, va quedar curta. El govern de Pedro Sánchez, amb socialistes i Podem en coalició, està a punt d'aprovar una nova llei que, aquest cop sí, incidirà en la suspensió de judicis, processos i causes franquistes, en la recuperació de les fosses comunes, i prohibirà les entitats que facin apologia del franquisme. Una llei que és benvinguda, malgrat que arribi tard i que Sánchez sembli que s'hagi tret ara de la màniga com una basa important per poder negociar el pressupost amb Esquerra.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Fernando Grande-Marlaska

MINISTRE DE L'INTERIOR

“No hi ha cap partida específica ni cap despesa addicional al pressupost de l'Estat per garantir la seguretat del rei emèrit”

De set en set

Aquesta setmana es van succeir les reunions virtuals en què els mestres informen les famílies sobre l'inici de curs més atípic i incert que es recorda. Hi he participat i n'he tret algunes impressions. Els mestres han transformat la indignació col·lectiva en un sobreesforç per tenir les escoles a punt i les direccions dels centres han fet autèntics miracles per optimitzar els recursos humans i els espais físics i mirar de complir les ràtios proposades. Afortunadament, han revertit el discurs desesperançador i pessimista de tot l'estiu que havia contribuït a augmentar la por entre les famílies, malgrat que no els faltaven motius per

Escoles a punt

Sara Muñoz

queixar-se. He constatat que hi ha pares i mares que neixen, viuen i moren angoixats per tot i que no tenen remei. I que els mestres suportaran un plus de preguntes i dubtes absurds mentre duri la pandèmia —aquesta setmana he sentit una mare que plantejava en una reunió si la canalla es traurà la mascareta per esmorzar—. Sabem, perquè tots i totes ho tenim clar, que els grups de Whatsapp de l'escola seran un infern i que tothom s'haurà d'armar de molta paciència.

També he constatat que les dones seguim i seguirem suportant el pes de la criança —els pares connectats es poden comptar sovint amb els dits d'una mà—

i que la pandèmia no està aconseguint que la conciliació es deixi de conjugar només en femení. I que és molt necessari que ens portem tant bé com podem per minimitzar els contagis i que les escoles romanguin obertes, sobretot perquè, en cas contrari, hi haurà molts menors que quedaran exclosos per sempre d'aquesta societat, sobretot si les administracions segueixen sense fer tots els deures. Finalment, el periodisme faria bé d'evitar encendre l'alarma i encomanar el pànic col·lectiu quan alguna escola tanqui durant alguns dies, que intueixo que des del primer minut hi haurà gent a la recerca del titular aterrador.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Miquel Riera / mriera@elpuntavui.cat / @mriera

Entre verges i comissaris

Les clavegueres de l'Estat fan molta pudor i ara mateix estan a punt d'empassar-se l'exministre Jorge Fernández Díaz, l'exsecretària general del PP Dolores de Cospedal i qui sap si l'expresident del govern espanyol, Mariano Rajoy. A molts ens agradaria que així fos i que paguessin, finalment, per la guerra bruta contra Catalunya que van endegar per aturar el procés d'independència, i també per altres tantes coses com els sobres amb diner negre que repartien al partit o l'espionatge a qui havia estat el seu tresorer Luis Bárcenas, a qui Rajoy demanava que fos fort.

"Luis, sé fuerte", mentre t'apunyalo per l'esquena, bé, no tant, només t'espium i et robem la documentació que tinguis i que ens pugui comprometre. No sigui que no fossis tan fort com t'havíem desitjat. Tot això és el que sembla que hauria ordenat l'exministre d'Interior, Fernández Díaz, entre condecora-

“Les clavegueres de l'Estat estan a punt d'empassar-se el mateix exministre Fernández Díaz

ció i condecoració a verges pel seus serveis a la Patria o mentre conversava amb Marcelo, el seu àngel de la guarda. Es veu que la Cospedal també estava al cas de tot plegat, segons assegura l'exnúmero dos d'Interior, Francisco Martínez, a punt de desvelar-ho tot i enviar-los tots avall. Que vigili perquè tots sabem com han acabat alguns dels implicats, i no pas pocs, en altres casos en què l'honor del Partit Popular estava en

joc.

I, entremig, tot de personatges que semblen trets de qualsevol pel·lícula d'espies dolenta, una *espanyolada* d'aquelles que, sovint, ens amargaven les tardes de cinema al preciós Centro-Cine de Torroella de Montgrí. La gran estrella, el comissari José Manuel Villarejo, rata major de les clavagueres de l'Estat, que ho gravava tot i més, que tenir un as a la màniga no fa mai mal. Després, hi ha el *Gordo*, Enrique García Castaño, un altre comissari, talp de Villarejo a la Policia Nacional i amic de l'últim protagonista de la trama, el millor de tots: Silverio Nieto, un capellà de vocació tardana, exmarí mercant, expolicia, exjutge, antic tutor de pràctiques del president del Suprem, Carles Lesmes, confessor de Fernández Díaz i home de confiança per fer feines soterrades a la Conferència Episcopal Espanyola. Qui en dona més?

Sísif
Jordi Soler

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Gràcies, Sísif

■ Fa anys que cada dia fullejo El Punt Avui i el primer que miro sempre són les vinyetes d'en Sísif gràcies al carismàtic Jordi Soler. M'encanta la imaginació que té aquest senyor perquè sempre l'encerta!

Vull dir que quan has acabat de llegir el missatge que transmet, dia rere dia amb el to humorístic que el caracteritza, sempre et fa sortir un somriure o una rialla explosiva. Són uns segons intensos d'alegria i positivisme que difuminen la crua realitat del dia a dia, amb tantes notícies negatives que hi ha per les nostres contradetes i arreu del món.

Així doncs, Sr. Jordi Soler, moltíssimes gràcies per alegrar-me el dia, encara que només sigui per uns instants, ja que veure el món i plasmar-lo d'aquesta manera reconec que no és gens fàcil.

MARTA LÓPEZ LEAL
La Bisbal d'Empordà
(Baix Empordà)

Queixa arran d'una factura de l'aigua

■ Al mes de juny es va produir una fuga d'aigua a casa de la meua mare. No hi havia cap vesament d'aigua i l'únic indicador que ella va percebre va ser la fressa que feia l'escapament. Tan bon punt se'n va adonar, em va avisar i vaig trucar a la companyia d'assegurances, i vam mantenir l'aigua tancada fins a l'arribada dels operaris.

A finals d'agost li ha arribat una factura amb un import de més de 2.700 €, és a dir, gairebé uns tres mesos de la seva pensió de viduïtat. L'exigència de celeritat en aquest pagament desorbitat contrasta amb la sospitosa mandra que té Sorea a l'hora d'espaiar les lectures dels comptadors (gairebé tres mesos), així com per enviar les notificacions de "detecció de consum no habitual", les quals arriben quan el problema ja s'ha resolt.

Em costa molt d'imaginar (si no és per motius perversos) per què Sorea no disposa de procediments adequats al segle XXI per a proporcionar als usuaris la informació que els cal, especialment en el cas de persones grans que per problemes diversos no poden monitorar el dia a dia dels seus comptadors.

JOSEP M. ARQUÉS SOLDEVILA
Castellar del Vallès
(Vallès Occidental)

De reüll. Anna Balcells
Entretinguts

Pedro Sánchez ha tornat a fer servir una de les seves expressions de manual – "arrimar el hombro" – per demanar a la dreta que s'avingui a negociar els pròxims pressupostos generals de l'Estat, una eina imprescindible –segons assegura– per canalitzar l'oxigen en forma de crèdits i transferències que ha d'arribar d'Europa per reanimar una economia en estat crític a causa de la Covid. En la cerca de companys de viatge per als comptes, es reflecteixen totes les tensions

Cap a on es destinaran les ajudes europees per a la recuperació?

que configuren el marc polític espanyol: un PP i un Vox enrocats en el no i en l'estratègia de deslegitimació i de desgast del govern; uns partits que van facilitar la investidura de Sánchez intentant conservar influència i la condició de puntals per a l'estabilitat, i un Ciutadans que lluita per la supervivència escenificant un gir a la moderació amb l'objectiu confessat d'apartar el PSOE d'independentistes catalans i bascos. Ningú dubta que a Sánchez li acabaran sortint els números i que podrà tirar endavant els seus comptes. Més preocupant és saber el que vindrà després: com es decidiran i cap a on es destinaran les milionàries ajudes europees a l'estat membre líder en caiguda de PIB i d'ocupació durant el segon trimestre? Deu ser que això no inquieta gaire perquè, entretinguts com estem, no se'n sent a parlar.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA SETMANA DEL LLIBRE EN CATALÀ

Joan Carles Girbés

Aposta pels llibres

La Setmana del Llibre en Català, cita imprescindible amb els llibres després de l'estiu, va obrir portes ahir al Moll de la Fusta de Barcelona, i no al seu espai habitual, la plaça de la Catedral. La pandèmia ho condiciona tot, però no atura el sector del llibre. Força.

VICEPRESIDENT DE LA COMISSIÓ EUROPEA

Margaritis Schinas

Una vergonya europea

Milers de refugiats s'han quedat sense sostre a l'ignominiós camp de Mòria, a l'illa grega de Lesbos, després que un incendi el destruís gairebé del tot dimarts a la nit. Una vergonya que la Comissió Europea sembla que no sap com resoldre.

ESCRITOR

Josep Maria Fonalleras

Debut en la poesia

Autor, fins ara, de novel·les, contes i centenars d'articles, l'escriptor gironí Josep Maria Fonalleras s'estrena en poesia amb *L'estiuejant*, un llibre en què les eines formals esculpeixen la intensitat de l'experiència.

Nacional

Nova llei espanyola “de memòria democràtica”

Anul·larà el judici contra Companys i il·legalitzarà la Fundació Francisco Franco

Preparatiu per a la represa del curs escolar

Tot l'alumnat de més de 6 anys haurà de dur mascareta com a mesura anti-Covid-19

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Lloguers regulats, peno

FET JxCat rebaixa al final el llindar de renda a partir del qual s'interindrà en el preu i desbloqueja l'acord **MÉS** El govern pressiona ara Podem perquè defensi la llei al Congrés **GIR** El PDeCAT s'aparta de JxCat, i Demòcrates, d'ERC, i s'hi oposen

Emma Ansola
BARCELONA

Quan faltava poc menys d'una hora per iniciar el debat de la llei que regularà el preu del mercat del lloguer en 60 poblacions de Catalunya, ahir s'anunciava *in extremis* un acord de JxCat amb ERC, els comuns i la CUP a partir d'una entesa prèvia amb el Sindicat de Llogaters. L'objectiu: impedir els lloguers abusius. S'arribava així a un acord entre els socis del govern que alleugeriria la crisi permanent en què viuen, i alhora JxCat aprofita per posar contra les cordes Podem a Madrid, on se li demana una regulació del lloguer a escala estatal i que eviti que la nova llei catalana es porti al Tribunal Constitucional, com ahir ja s'albirava a partir de les intervencions dels grups parlamentaris del PP, qualificant-la d'inconstitucional. La llei es va aprovar amb els 71 vots dels grups esmentats, i els 63 en contra de Cs, el PSC, el PP i, atenció, també Demòcrates, que va votar així diferent d'ERC, i el PDeCAT, que en el primer ple després de l'escissió ja es va desmarcar de JxCat, si bé els seus quatre diputats es van abstenir en les esmenes transaccionades i van votar contra les esmenes a la totalitat de Cs i el PP.

L'aprovació del decret vol evitar pujades considerades abusives, ja que s'han registrat augmentos de fins a un 46% en el preu del lloguer només l'últim any. El punt central del desacord era en el llindar de renda a partir del qual

Les frases

“No podem parlar de cohesió social si no posem límits al mercat”

Ester Capella
CONSELLERA DE JUSTÍCIA

“És un despropòsit; no busca el consens i és un espectacle patètic d'enfrontament entre els socis”

Rosa Maria Ibarra
DIPUTADA DEL PSC

l'amo d'un pis llogat està sotmès a la regulació. A grans trets, i per a un municipi com Barcelona, on es registra la tensió més alta per l'augment dels lloguers i la manca d'oferta de pisos, es va fixar finalment un llindar marcat per la renda familiar del petit propietari. Així, per sobre dels 1.900 euros en una renda familiar de tres membres i 1.400 per a una d'un membre, els propietaris estaran subjectes a regular el preu de lloguer per evitar augmentos desorbitats. Les esmenes de JxCat que amb l'acord es van retirar reclamaven fixar el llindar en uns 3.000 euros. La nova llei fixa que el preu del lloguer no pot augmentar respecte del contracte anterior ni tampoc situar-se per sobre de la mitjana de preus de la zona. El nou contracte no podrà superar l'índex de preus que la Generalitat fixa per a cada zona.

L'acord el presentava als mateixos passadissos, just abans que s'iniciés el debat en el ple, el líder de

JxCat, Albert Batet, que qualificava la negociació de “batalla”. Amb tot, deia que se sentia satisfet després d'assolir la “fita” marcada de “defensar els petits propietaris i els llogaters de debò” i diferenciar-los dels “grans tenidors”. Segons ell, el projecte de llei regularà els lloguers “amb garanties” i finalment marcarà el mínim de vulnerabilitat del petit propietari, “una realitat del país”. “No és el mateix una persona que té un immoble que ha pogut aconseguir i ara és una renda que l'ajuda per a la pensió, que un gran tenidor”, argumentava Batet.

Retrets en el debat

A l'hemicicle, els grups de l'oposició qualificaven la llei d'electoralista i retreien als socis de govern una manca de diàleg amb la resta que hauria permès arribar a un consens, per la qual cosa, a més, consideren que la llei neix tocada. Cs la qualificava de “postureig” perquè “no té recorregut”, i d’“inconstitucional”, i assegurava que la solució a la falta d'habitatge és un augment del parc públic. Pel PSC, la nova llei envaeix competències, fet que considera “irresponsable”. El PP ja anunciava que impugnarà la llei al TC perquè “la regulació del lloguer fa la vida impossible al propietari”. El Consell de Garanties Estatutàries ja va dictaminar a l'agost que 11 articles del text no s'ajustaven ni a l'Estatut ni a la Constitució per invasió de competències de l'Estat. Tanmateix, la consellera de Justícia, Ester Capella

(ERC), va negar que la Generalitat no tingués competències. “Les tenim i les executem”, va reblar.

La diputada de JxCat Glòria Freixa va defensar que la negociació s'hagi allargat “fins al final” perquè la seva formació necessitava trobar una “solució justa”. Segons ella, s'ha aconseguit que a persones que tenen uns “ingressos determinats” no se'ls apliquin les limitacions de la llei. “No és perquè es puguin fer rics; el que intentem és que no passi com en altres ciutats europees on, veient la inseguretats jurídica, els propietaris decideixen vendre, o no comprar. Llavors tot passa pels grans fons”, va exposar. També creu que s'ha assegurat que els propietaris facin reformes i es renovi el parc d'habitatges si en volen incrementar el preu.

La diputada Susanna Segovia (CatECP) celebrava el suport “ampli” i “transversal” aconseguit i que es mantingui l'objectiu inicial de la norma. Per Segovia, la llei servirà per “aturar els abusos i augmentos desorbitats”. Maria Sirvent, de la CUP, afirmava que es tracta d'un “acord de mínims” i que es defensarà des de les institucions i el carrer. I retreia al PP el seu vot contrari. “No facin trampes. Si volen defensar les agències de la propietat immobiliària, els especuladors i que milers de famílies vagin al carrer, expliquin-ho, però no parlin de protecció al petit propietari”, va etzibar. Finalment, el republicà José Rodríguez instava Cs, el PSC i el PPC a no “amagar-se” rere conflictes competencials per no respondre a una emergència social

que “no pot esperar més”.

D'altra banda, el Parlament va donar via lliure, després que el PP retirés durant el debat l'esmena a la totalitat que havia presentat, una proposició de llei d'ERC per garantir el retorn social del rescat bancari. En una via legal poc utilitzada, la proposta es presentarà a la tramitació de la mesa del Congrés, que és qui en té la potestat. El text inicial reclama que la Sareb (l'anomenat “banc dolent” per gestionar actius tòxics) cedeixi almenys un 30% dels estocs a administracions públiques per a habitatge social, i es retoqui la llei d'estabilitat perquè els ajuntaments puguin fer servir els superàvits, i tinguin dret a tempteig i retracte, en processos d'execució hipotecària, per augmentar el parc d'habitatge. ■

L'APUNT

Els problemes reals

Emili Bella

És curiós que l'unionisme critiqui el procés demanant a l'independentisme que s'ocupi dels problemes reals de la ciutadania i que a l'hora de votar la llei que regula els preus dels lloguers busqui qualsevol excusa per oposar-s'hi. Qualsevol excusa és la Constitució, és clar, que serveix per oposar-se a tot, sempre que vingui de partits independentistes: un impost, una comissió

per investigar la monarquia, una reforma del reglament del Parlament, el que sigui. Llançar la Constitució sobre els caps dels llogaters en un moment de crisi com l'actual és indecent i allunya el PSC, Ciutadans i el PP de la resta de problemes reals dels catalans –també dels que els voten a ells–, a part del del no exercici de l'autodeterminació.

dents del TC

Eduard Pujol (JxCat) i Anna Caula (ERC) assenyalant el sentit del vot, ahir al Parlament ■ ACN

Representants de diferents col·lectius van celebrar l'aprovació de la llei ■ ORIOL DURAN

“Aquesta és una victòria de tota la societat catalana”

■ El Sindicat de Llogaters insta Sánchez a respectar la voluntat del poble català ■ El sector immobiliari la critica

Virtudes Pérez
BARCELONA

Tot i estar segurs que la llei tiraria endavant, el Sindicat de Llogaters no va desconvocar la concentració a les portes del Parlament, que en lloc de ser una protesta es va convertir en una festa. La llei aprovada ahir té el suport de més de quatre mil entitats socials i és aquesta gran adhesió el que, segons va destacar el portaveu del Sindicat, Jaime Palomera, la fa especialment valuosa. “És una llei de tothom”, va destacar Palomera, que va insistir, com ja havia dit en alguna ocasió, que es tracta “d’una regulació de mínims”.

La llei es va aprovar ahir amb els ulls posats en el Tribunal Constitucional. El Consell de Garanties Estatutàries ja ha dit que hi ha alguns articles que són inconstitucionals i el PP ja ha anunciat que pensa presentar-hi un recurs. Però Palomera ahir es va mostrar esperançat. Per ell “és una qüestió de vo-

La frase

“Dependrà del govern espanyol respectar o no la voluntat del poble català”

Jaime Palomera
PORTAVEU DEL SINDICAT DE LLOGATERS

La xifra

4.000

entitats han donat suport a la tramitació de la llei per limitar i fins i tot reduir el preu del lloguer.

luntat política” i per això va passar la patata calenta a l'executiu de Pedro Sánchez, que té potestat per invalidar-la directament. “Dependrà del govern espanyol respectar o no la voluntat del poble de Catalunya”, va afirmar Palomera, després d'assegurar que es tracta d'un “precedent” i que la voluntat del

Sindicat és lluitar perquè la llei pugui arribar a altres punts de l'Estat.

Per la seva banda, el sector immobiliari va reiterar ahir un cop més que aquesta llei significa un retrocés perquè desincentiva la nova construcció per lloguer i carrega a l'esquena del sector privat una problemàtica de falta d'oferta social que hauria de resoldre l'administració. Óscar Gorgues, gerent de la Cambra de la Propietat de Barcelona, va assegurar que la llei aprovada ahir “té un clar contingut ideològic i, en canvi, no aporta solucions al problema de base, que és la falta d'habitatge social i d'ajudes als sectors de població més desfavorits”.

Per la seva part, Foment del Treball va assegurar que l'aprovació de la llei “és un error majúscul que paraitzarà el sector immobiliari i reduirà l'oferta”. Per Foment és clar que la norma “no es podrà aplicar” perquè “és anticonstitucional i antiestatutària”. ■

Torra continua sense donar pistes per la inhabilitació

En la sessió de control al matí, quan l'acord sobre la llei de lloguers encara era incert, el líder d'ERC, Sergi Sabrià, havia instat el president a intervenir per “tombar la balança”, ja que s'hi havia declarat favorable. “No volem tremolors de cames per blindar l'habitatge digne”, etzibava, i exigia “valentia política” per tirar endavant la llei, ja que veu el mercat “desbocat i especulatiu”, i la necessitat és “imperiosa”. “El centredreta català ha demostrat reiteradament que no vol regular mercats, però no es poden tractar tots els temes igual”, pressionava. Torra hi coincidia perquè “hi ha un gran consens” que cal regular el lloguer, i es mostrava decidit a fer un “últim esforç” per culminar la llei, que acabaria resultant. Això sí,

també el convidava a dirigir les crítiques a la bancada unionista, que s'hi va oposar. “El centredreta, els que votaran no, són a l'altre costat de l'hemicycle, nosaltres no volem ocupar aquest espai”, insistia.

En la resta de la sessió, a preguntes de comuns i el PSC, Torra va evitar donar explicacions sobre la remodelació de govern, ni dir si pensa en una “presidència simbòlica” si l'acaben inhabilitant. Ans al contrari, va demanar-los suport per haver defensat drets fonamentals. “És trist que aquest burgès català de dretes hagi de desobeir a favor de la llibertat d'expressió”, deia als primers. “També de vostès esperava una solidaritat. No es posaran al costat de la llibertat d'expressió aquesta vegada tampoc?”, et-

zibava als segons. “No reclami el nostre suport quan ha fet el contrari exactament del que havíem recomanat”, contestava Miquel Iceta, que li insistia que convoqui eleccions. “Davant la possibilitat esperpèntica i inaudita que l'inhabilitin, confiem que tots sabrem estar a l'altura”, instava el líder de JxCat, Albert Batet. Cs, entretant, exigia a Torra –que s'hi va negar adduint el dret a manifestació– que desaconsellés la participació en la Diada de l'ANC, i va vaticinar que serà l'inici d'una “tardor calenta” per la inhabilitació.

A pregunta de la CUP, Torra va afirmar que la compra dels terrenys de Hard Rock tindrà un “impacte nul” en les finances de la Generalitat, i va dir que els consellers afectats donaran explicacions. ■ Ò.P.J.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més a prop la nul·litat del judici a Lluís Companys

El Consell de Ministres aprovarà dimarts l'avantprojecte de llei de memòria democràtica mentre negocia els comptes

J. Alemany
BARCELONA

Amb l'horitzó de la negociació del pressupost i confirmant el que a l'agost en una visita a París ja havia avançat la vicepresidenta del govern espanyol, Carmen Calvo, l'anul·lació del judici a l'expresident de la Generalitat Lluís Companys cada vegada està més a prop i pot començar a desencallar-se quan el Consell de Ministres aprovi dimarts l'avantprojecte de llei de memòria democràtica. El text normatiu preveu anul·lar les condemes i sancions produïdes per "raons polítiques, ideològiques, de consciència o creença religiosa" durant la Guerra Civil espanyola o la dictadura, incloent-hi, per tant, la de l'expresident

D'aquesta manera, i just quan l'executiu espanyol torna a necessitar suports per tirar endavant els comptes, completa el que va iniciar fa 21 mesos en aquell Consell de Ministres del desembre del 2018 a la Llotja de Mar de Barcelona. Aleshores va fer només una declaració política en la qual reconeixia el rebuig al consell de guerra que el 1940 va ordenar l'afusellament de Companys i assumia la reparació i la restitució de la seva figura de manera simbòlica, però sense validesa jurídica pendent de la tramitació d'aquesta nova llei. La normativa era una de les promeses del nou executiu, que en diferents ocasions n'havia anunciat la imminent aprovació, la darrera al juliol, i a través també de la vicepresidenta.

Tal com havia explicat la mateixa Calvo, la llei també prohibirà el finançament amb diner públic d'entitats que enalteixin dictadors, com podria ser el cas de la Fundació Francisco Franco. *El Periódico* va avançar ahir que l'avantprojecte preveu la revocació de distincions, nomenaments, títols i honors institucionals, a més de condecoracions i recompenses o la supressió de títols nobiliaris, com podria ser el cas del policia *Billy El Niño*. També proposarà la creació d'una fiscalia de sala per investigar fets de la guerra o de la dictadura que puguin constituir violacions dels drets humans i del dret internacional humanitari i deixa en mans del govern de l'Estat la responsabilitat de trobar els desapareguts. ■

Gabriel Rufián, durant una intervenció ahir al Congrés dels Diputats ■ EFE

Rufián: "Aguantin, que nosaltres aguantarem"

El portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, va enviar ahir un missatge a Pablo Iglesias perquè mantinguin el vet a Cs en la negociació del pressupost general amb un: "Aguantin, perquè si aguanten nosaltres aguantarem." El republicà els va advertir que "l'operació per fer reviure un dels partits de la dreta va molt més enllà" del pressupost i vol que "el PSOE pugui escollir en els pròxims deu anys entre vostès i Cs".

Per aquest motiu, en la seva pregunta a Pedro Sánchez en la sessió de control va instar el PSOE i Podem a buscar un acord d'esquerres i no un pacte amb la formació d'Inés Arrimadas, ja que no és el mateix fer-ho "amb qui governa amb Ayuso a Madrid o Vox a Andalusia que amb ERC". Sánchez va convidar ERC a "reflexionar" i a sumar-se a un acord per un pressupost "progressista" i va instar totes les forma-

cions a fer "un esforç per superar la dialèctica ideològica" per "vehicular 140.000 milions d'euros de la UE i no deixar ningú enrere". Fa una setmana Rufián ja va expressar al president Sánchez que per parlar del pressupost primer s'hauria de complir l'acord de convocar la taula de diàleg i el va advertir que un pacte pressupostari amb Cs podria suposar la fi del govern amb Podem.

OPINIÓ

Un deute amb Pau Claris

El 10 de setembre de 1640, avui fa 380 anys, el Palau de la Generalitat devia bullir. Pau Claris devia escoltar com arribava una munió de gent des del seu despatx tocant a la galeria gòtica, i és que aquell dia, al saló Sant Jordi, on avui se celebren les investidures dels presidents i les preses de possessió dels consellers, hi havia convocada la Junta General de Braços, la primera sense la presència del monarca Felip IV de Castella, que feia només onze dies havia declarat formalment la guerra contra Catalunya com si li fos un territori estranger.

Com a tal havia tractat el país des de feia temps. L'allotjament forçat de tropes en territori català

havia estat dissenyat per ocupar el país, perquè els soldats fossin majoria als pobles i poguessin actuar impunement. La violència que van perpetrar va ser l'origen de la revolta, mentre la Diputació del General denunciava activament que tals mesures abusives eren contràries a les lleis catalanes. Per haver aixecat la veu contra els abusos de Felip IV i el comte-duc Olivares, Francesc de Tamarit, diputat militar, havia estat empresonat durant la primavera d'aquell any.

Les violacions de les lleis catalanes havien esdevingut constants les anteriors dècades i Pau Claris, diputat eclesiàstic i president de la Generalitat, n'havia viscut unes quantes de prop.

Una estàtua de Pau Claris ■ EPA

Com explica el professor Antoni Simon en el seu darrer llibre, *1640*, a partir d'aquell 10 de setembre, fins que a finals de 1641 Lluís XIII de França va jurar les constitucions catalanes, es va viure un període de govern republicà en què les institucions catalanes

Va defensar les lleis catalanes contra Felip IV fins que va morir, probablement enverinat

foren el sobirà del país.

Entremig hi va haver la declaració republicana del 16 de gener de 1641, efectuada 45 dies després de la restauració de la indepen-

dència de Portugal a Lisboa, i en un moment en què el trencament amb la corona hispànica era total per les atrocitats comeses pels seus soldats durant la invasió de Catalunya. Pocs dies després Pau Claris va morir, molt probablement enverinat per agents espanyols; creien que, mort el líder, seria escapçada la revolta.

Per protegir els catalans i les seves lleis, Pau Claris i la seva generació es van atrevir a trencar amb l'autoritarisme de Felip IV i la seva cort, amb alts costos personals. Recordar-los és vital per posar en context el 1714 i el 1939, i és que els intents de posar fi a les institucions catalanes no foren accidents històrics provocats per una derrota militar, sinó un objectiu d'estat que venia de lluny. 380 anys després tenim, més que mai, el deure de recordar –tant com d'altres– aquella experiència republicana i honorar com cal la figura de Pau Claris. Ens hi posem?

Aleix Sarri

Assessor de JxCAT al Parlament europeu

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ANC omple les primeres inscripcions en els actes de les ciutats més grans

Barcelona, Girona, Tarragona o Cornellà s'omplen abans que poblacions més petites ■ Torra respon a Cs que no prohibirà cap acte ni cap manifestació

Xavier Miró
BARCELONA

L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ha començat a tancar inscripcions a les primeres tretze concentracions on ja s'ha completat l'aforament previst per les assemblees territorials que les organitzen. Es tracta d'actes previstos en algunes de les grans ciutats del país, incloses les capitals de demarcació, de manera que ja està ple l'aforament a la plantada davant de l'estació de Sants o en l'acte central de la plaça Letamendi de Barcelona, davant de la Subdelegació del Govern espanyol a Tarragona o davant de l'estació d'Adif de Girona mentre que no ho estan encara en poblacions més petites de comarques d'interior que han mobilitzat milers de persones per assistir a les manifestacions d'anys anteriors.

Fonts de l'ANC indiquen que les assemblees territorials d'aquestes comarques d'interior donen per fet que les convocatòries s'ompliran perquè la base social de l'entitat ja està plenament mobilitzada i treballant en l'organització dels actes, encara que el ritme d'inscripció sigui més baix que en ciutats més grans. També ja s'han omplert les manifestacions estàtiques al balcó de la Fira de Cardona, al parc del Turonet de Cerdanyola del Vallès, a la carretera d'Esplugues de Cornellà de Llobregat, al pati del Casino de Manresa, a la plaça de l'Ajuntament de Mollerussa, davant dels jutjats de Rubí, al passeig del Mar de Sant Feliu de Guíxols, al centre d'atenció i informació de la Seguretat Social de Tortosa i a la plaça del Mercat de Vilanova i la Geltrú.

L'ANC anunciava ahir els tretze punts ja plens en un comunicat en què

Una de les protestes de l'ANC d'aquest agost a la plaça del Vi de Girona ■ MANEL LLADÓ

Montilla refusa la confrontació enmig de la pandèmia

L'expresident de la Generalitat José Montilla demana a l'independentisme que posi fi a la confrontació amb l'Estat espanyol en un moment en què la pandèmia de Covid-19 requereix la col·laboració entre els dos governs. Ho demana en la seva tradicional reflexió amb motiu de la Diada, un dels tres símbols nacionals del país amb què, avisa, han deixat d'identificar-se

part dels ciutadans perquè se l'ha fet seva l'independentisme. Pel que fa a la crisi sanitària, l'expresident socialista adverteix que té "seqüeles catastròfiques" en els àmbits social i econòmic principalment per raó del mateix sistema productiu. Tenint en compte aquesta perspectiva greu i atenent als "errors" comesos per tots els governs, als quals la pandèmia va aga-

far desprevinguts, Montilla demana "humilitat", deixar de culpar els altres governs i buscar la "col·laboració", la "suma" i la "unitat": "Una crisi com aquesta no és un bon moment per a la confrontació política". Pel que fa a la Diada, lamenta que hagi deixat de ser un símbol compartit de la "unitat del país" i adverteix d'una "societat amb símptomes clars de divisió".

avançava que en alguns dels més de cent espais de concentració les assemblees organitzadores estan buscant vies per ampliar l'aforament "sempre tenint en compte tots els requeriments sanitaris i les característiques de la ubicació en concret". L'entitat atribueix aquests canvis a la "bona resposta de voluntaris i assistents". També anuncia que, per primer cop, el sindicat independentista Intersindical-CSC aportarà voluntaris per ajudar a organitzar

la manifestació més descentralitzada.

L'ANC ha hagut de fer diversos canvis en les previsions i el disseny de la mobilització d'aquest any a causa de l'evolució de la pandèmia. Finalment, s'ha optat per concentracions reivindicatives estàtiques, amb aforament limitat i control d'accés per minimitzar la gran mobilitat que suposaven les grans manifestacions. Tot i les precaucions, les autoritats sanitàries no ho veuen clar i el mateix govern

ha anunciat que no serà a cap manifestació. Cs demanava ahir a Torra que "desaconselli" anar als actes de l'ANC i l'advertia que hauria de "retre comptes" del que hi passi. El president els responia que l'executiu no hi assistirà per raó de "prudència" davant la pandèmia, però també hi afegia que no prohibirà cap manifestació, ni independentista ni sindicalista ni d'altra naturalesa: "En aquest país es respecta el dret de manifestació." ■

El líder d'ERC, Oriol Junqueras, al Congrés el 2019 ■ ERC

El TC estudiarà l'acatament al Congrés

Admet a tràmit el recurs del PP i Cs contra la fórmula emprada per diputats catalans

Redacció
BARCELONA

El ple del Tribunal Constitucional (TC) va admetre a tràmit ahir per una majoria de 8 vots a favor i 4 en contra els recursos que el PP i Ciutadans van presentar contra la fórmula d'acatament de diputats i senadors independentistes i de Podem el 2019. Les dues formacions –i també Vox, en un recurs que no s'ha resolt– van impugnar

els acords de la presidenta del Congrés, Meritxell Batet; de l'aleshores president del Senat, Manuel Cruz, i de les meses de les dues cambres que donaven per bona la presa de possessió d'una cinquantena de parlamentaris.

Oriol Junqueras va prometre el càrrec "des del compromís republicà, com a pres polític i per imperatiu legal". Diputats de JxCat van fer-ho "per imperatiu legal amb lleialtat al mandat democràtic de l'1-O i al poble de Catalunya". Els de Podem, "pels drets socials" i els de Bildu, "fins a la creació de la República basca". ■

Podem demana 20 anys de presó per a l'expresident Pujol

És en la causa per l'origen del patrimoni familiar i vol 54 anys per al primogènit

Redacció
BARCELONA

Podem ha demanat que es jutgi l'expresident català Jordi Pujol com a dirigent d'una organització criminal o associació il·lícita, i per delictes de blanqueig i falsedat documental, i que sigui condemnat a una pena màxima de 20 anys de presó o una d'alternativa de 16 anys, segons es va fer públic ahir. La fiscalia i l'advocacia de l'Estat pre-

sentaran aviat els seus escrits d'acusació.

Podem exerceix l'acusació popular en la causa que des del 2015 ha investigat l'origen del patrimoni de la família Pujol, derivat d'un jutjat de Barcelona a l'Audiència Nacional. En el seu escrit, Podem reclama 17 anys de presó per a Marta Ferrusola. La màxima pena, la demana per al primogènit, Jordi Pujol Ferrusola: 54 anys i mig de presó. Per a la seva exdona Mercè Gironès sol·licita 52 anys i mig, i per als germans –Josep, Pere, Oleguer, Marta, Mireia i Oriol– vol entre 10 i 19 anys de presó. ■